одного разу пропив я усе що мав
залишився в мене останній промінь надії
і я пожбурив його на прилавок
шинкар не сподівався такого ґешефту
він розумівся на цьому і впізнав одразу
що то не якийсь непотріб
не примха прислужника
ні жадоба купця
ані мандраж спадкоборця
а лиш абсолютна жорсока надія

прекрасна
високопробна
аристократична

надія загибелі світу
і плекання ідіотських мітичних садів

о як чудово в пальцях цього кретина
заблиснув мій останній промінь надії